

karty gr̃izla, kter̃½ m̃ opustil.

Ve•er jsem nad sklenkou ṽ-na
podebatovala s Kamilou a shodli jsme se na tom, Å¼e Luk̃iÅiovi v Å¼ãdñm p̃™-pad̃,
nesm̃-m zavolat d̃™-v neÅ¼ v poloviñ, t̃½ dne.

T̃™icet sekund po Kamiliñ odchodu
jsem vyt̃i•ela Luk̃iÅiovo Å•-slo a Å¼aludek se mi sṽ-ral nedo•kavost̃- p̃™i ka¼d̃m
zazvoññ-. Zãznamñ-k. Sakra. Pr̃iskla jsem telefonem a vyto•ila Milana, Åiãfa nad
ṽjechny ch̃ipaṽho.

âž•est pr̃ici!âœ zvedl mi telefon
m̃j zam̃stnavatel a zatvzr̃½ volii• pravice. âžKdy se zapoj̃-Åi do pracovñ-ho
procesu?âœ

âžMilane, trochu jsem se sebrala,
p̃™ijdu z̃-tra, ale r̃ino si mus̃-m jeÅit̃, ñ co za™-dit!âœ zaÅivito™ila jsem trochu
podl̃zaṽ a Milan nad̃jeñ zahul̃ikal:

âžṼborñ, bez tebe se mi firma
hrout̃- pod nohama! Jsi nad̃jeñ o•ek̃iṽina, m̃j praṽj ruko!âœ

Milan je t̃™-da!

R̃ino jsem se vypravila do Petrovy
firmy. Bez vlkodava, zato se strachem, Å¼e potk̃jm Petrovu Åiãfovou, kter̃© jsem
p̃™ed t̃½dnem podala Petrovo Åipinaṽ© pr̃idlo v igelitce.

Sle•na na recepci m̃ poznala
bezpe•ñ, dvojññ se usm̃-vala a nabyla jsem dojmu, Å¼e b̃hem m̃© cesty k
ṽtah̃m zah̃jila telefonickou palbu, aby varovala kancel̃i™, do kter̃© jsem m̃la
nam̃-™eno.

âžDobr̃½ den, my uÅ¼ se zñjme!âœ
sjela m̃ bystr̃½m zrakem Petrova Åiãfoṽj a obo•- vyta¼eñ© opakovañ½m liftinkem
prokat̃ vysoko vysko•ilo na jej̃-m Å•ele jeÅit̃ ṽ½j.

âžAno, Zoufal̃j, dobr̃½ den. Petra s
Marikou p̃™epadl thajsk̃½ zlod̃jšk̃½ gang a Å°plavice!âœ nahl̃jsila jsem lehce
zlomyslñ pañ- Pokorñ© a vysṽtlila celou situaci.

âžNo hlavñ, Å¼e ñjm sem neneseť
dal̃j̃- spodñ- pr̃idlo!âœ neodpustila si liftingoṽj kr̃ilovna a v jej̃-m obli•ej
zbaveñho mimiky d̃kladñ½mi plastick̃½mi operacemi jsem zahl̃dla Åipetku Å¼ensk̃½ch
sympatĩ-.

Hrabala jsem se Petrovi ve stole
a z̃jda mi propalovalo mnoÅ¼stṽ- o•- jeho koleg̃ a kolegỹ. Nedojedeni• jablko,
p̃™eplññ© o™ez̃iṽitko, ob̃jka s fotografiemi. Nedalo mi to. Fotky nah̃© Mariky ve
vlñjch a opaluj̃-c̃-ho se Petra z Å™-jna loÅ°sk̃©ho roku. Po z̃jdech mi p̃™eb̃hl mr̃jz.

Petrova t̃½denñ- sluÅ¼ebñ- cesta!
Haha.

Ob̃jku s fotkami jsem
sebemrsk̃sky ztopila do kabelky spole•ñ, s platebñ- kartou, kter̃j se ṽjlela
mezi po•m̃rañ½mi kancel̃i™sk̃½mi lejstry.

Vypochoďovala jsem z kancel̃i™e
jako opa™eñj a bradou mi cukal po•-naj̃-c̃- z̃jchvat pl̃i•e. Jak dlouho to trvalo?
P̃™ed proskleñ½m pal̃cem mñ naprosto ovl̃jdy emoce.

Propukla jsem v usedaṽ½ pl̃i• a v
ruce t̃™-mala fotografie dvou chechtaj̃-c̃-ch se parchant̃ kdesi v Pacifiku.

Muselo to být v době, kdy jsem ležela sama doma se zřítelným ledvin. Petr mi telefonoval každých den přesně takticky sekund. Byl chladnější a já to přitom tala nájrovně slušně cest.

Že já jsem TAK blbě! Vybuchla jsem na lavice nahlas a kolemjdoucí přer se potutelně rozesmáli.

Tak blbě! Vyprskla jsem nahlas je u bankomatu, která mi vysypal po dně bankovek.

V bance mi předně u předepřeky
žehotovostní transakce podala kapesní-k. Že převěstá Že Do Thajska, sem podala jsem hodně paní usmrkanou obličku s penízi a lštěk s šlem jak si pojtovně-šochovy.

Že jakou zprávou pro přemě? Že zptala se ta dobrá nic netuší-cá- duže.

Když jsem tím milá dítka diktovala štvrtě vulgarismus, upozornila mě, že je, že je šedek ve formuláři mi jen omezeně pošet kolonek.

U vchodu z banky houpal jsem nastě mladě dvojčata ve velikém kočáru, takže z otočích dvě- jsem vyplula v dalším nekontrolovatelném zřítelném sebestostivěho pláče. Před vchodem jsem to smrkající napřilila přmo do vlastně matky. Super.

Že Proboha, jak to vypadá! Že zakáela tak nahlas, že se otočila polovina národně- tady.

To je fuk mamí! Že zahuhlala jsem do kapesníku a otočila se k odchodu.

Přsledovala mě a ke vchodu do má kanceláře.

Že Mamí! Dneska ne! Že zakáela jsem na ni u trochu nepřetně uprostřed jejího monologu o tom, jak mi utekl i kocour, natož chlap! Že

Milan udělal kafe a já se pustila do faktur. Přice lechtá. Pracovala jsem tak urputně, že se mi městy vykoušila z hlavy fotografie proklatě krásně nahě Mariky.

Ve ty př volal Lukáš.

Že Zně- smutně! Že prohlásil po hned po mém pozdravu.

Že To je na dlouho! Že šekla jsem trochu smutně a trochu tajemně a pak jsme si povědali o sobotě a o dalších sobotách a na tu první následující- mě pozval do sauny a já šekla ano dš- v, ne že jsem si stihla uvědomit, že nemám plavky, ale zato mám šipeky.

Že Pomoc! Za třden potěbuju shodit

chybu.â€œ

Zá™ejmÄ› mu nÄ›jakÄ› Thajka
pÁ™eslabikovala zprÄ›vu pro pÁ™Ä›jemce.

Ve Ä›tvrtek dorazila orchidej v
kvÄ›tinÄ›i a jÄ› vÄ›dÄ›la, Ä›e je od LukÄ›Ä›je.

V pÄ›tek jsem byla jako na trnÄ›-
Ani naprosto Ä›lenÄ› pracovnÄ› hyperaktivita mÄ› nemohla uchrÄ›nit pÁ™ed nervy
drÄ›sajÄ›cÄ›m oÄ›ekÄ›vÄ›nÄ›m sobotnÄ›ho veÄ›era.

A pak najednou byla sobota a jÄ›
proplÄ›tala jeho vlhkÄ› prsty se svÄ›½mi v horkÄ› pÄ›Ä™e.

SkoÄ›ili jsme na to pod sprchou.

Saunu LukÄ›Ä› pronajal jen pro nÄ›s
dva a jÄ› se modlila, aby v hotelovÄ›m fitnesscentru, jehoÄ›¼ byla sauna souÄ›stÄ›-,
nemÄ›li z â€žbezpeÄ›nostnÄ›ch dÄ›vodÄ›â€œ nainstalovanÄ› kamery.

BÄ›½t zamilovanÄ› je energeticky
hroznÄ› nÄ›roÄ›nÄ›. V nedÄ›li jsme podnikli osmikiletrovÄ›½ bÄ›h s DrobeÄ›kem po lese,
kterÄ›½ se stal nÄ›kolikanÄ›sobnÄ› svÄ›dkem naÄ›Ä›- vÄ›Ä›nivÄ› aktivity.

Ä›tÄ›kal a vÄ›bec se mu to nelÄ›bilo.

Po vÄ›kendu s LukÄ›Ä›em jsem se
cÄ›tila asi o pÄ›t kilo lehÄ›Ä›- a v nedÄ›li veÄ›er jsem zjistila, Ä›e jsem samÄ›½m
opojenÄ›m absolutnÄ› zapomnÄ›la jÄ›st.

Zaboha jsem si nemohla vzpomenout
na jedinÄ› jÄ›dlo, kterÄ› jsem snÄ›dla od pÄ›jtku, tedy kromÄ› okoralÄ› pÄ›lky rohlÄ›ku,
kterÄ›½ jsem zhlÄ›la v sobotu v noci.

â€žSuper, jeÄ›tÄ› pÄ›r vÄ›kendÄ› a bude
ze mÄ› Cindy Crawford!â€œ pomyslela jsem si a oddala se spÄ›jku, ve kterÄ›m se
mÄ›sily pÁ™edstavy se vzpomÄ›nkami, kterÄ› po dlouhÄ› dobÄ› zcela vyÄ™adily zlosyna
Petra. RENATA FÄ›KOVÄ›, dalÄ›Ä›-
zÄ›traâ€œ!